

flakkende Tyende for at faa det stævnet for Retten i den Jurisdiktion, i hvilken det for Øjeblikket opholder sig.

N. C. Jensen: De Udtalelser, der ere faldne under disse Dages Forhandlinger, ere for mig et Vidnesbyrd om, at Kommissionen havde Ret i den Betragtning, der var ledende for den, da den afsluttede sit Arbejde, at det ikke nyttede at søge et Kompromis, hvorved man fik en kunstig frembragt Enighed, men at man i Betænkningen saa kort og klart som muligt maatte gengive det af det indsamlede Materiale, der havde historisk Betydning, og for øvrigt fremsætte Udkast, hvorved man angav, i hvilken Retning Udviklingen burde gaa.

Jeg skal ikke komme ind paa mange af de faldne Udtalelser. Jeg giver den højt-ærede Justitsminister og andre ærede Talere Ret i, at det første Spørgsmaal, der bør afgøres i denne Sag, er, om man vil have en Tyendelov eller ikke. Først naar man i det eventuelle Udvalg har afgjort det Spørgsmaal, kan der begyndes et frugtbringende Arbejde. Om dette Spørgsmaal vil jeg sige, at selv om man afskaffer den gældende Tyendelov og ingen anden sætter i Stedet, ja, som man har antydnet i et omdelt Brevkort, brænder ikke alene den gamle Lov, men ogsaa det nye Forslag, kan man dog ikke dermed brænde den bestaaende Tyenderet, den Tyenderet, som er skabt paa Grundlag af Tyendeloven af 1854. Naar man under disse Forhold siger: Vi ville bort fra Tyendeloven — men man alligevel ikke vil bort fra den, for saa vidt som man vil have en Beskyttelseslov for det umyndige Tyende og vil bygge denne paa de to Mindretals Udkast, idet man deri ser et godt Grundlag for en Reform i denne Retning —, maa man ikke glemme, at saa beholder man ikke alene den nuværende Tyenderet, men ogsaa en analog Tyendelovgivning for Tyendet indtil dets 18de Aar, og man har da kun opnaaet det, at Lovgivningsmagten har sagt Pas paa dette Omraade. Den dømmende Magt maa i Kraft af den bestaaende Tyenderet have Afgørelsen i sin Haand for det umyndige Tyende. Det Arbejde, der skal gøres angaaende denne Sag i det eventuelle Udvalg, vil sikkert vise sig at rumme store Vanskeligheder, baade hvad angaar Boligspørgsmaalet og mange andre Spørgsmaal, Vanskeligheder, som man maaske i første Øjeblik vil tro, det vil være let at komme over.

Jeg skal saa gøre en Bemærkning til det ærede Medlem fra Gudme (Ravn). Det ærede Medlem begyndte forleden Dag sin

Tale med at betegne Kommissionen som en tøjesløs Flok, der var faret voldeligt frem.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Dette Udtryk er blevet paataalt fra Formandspladsen.

N. C. Jensen: Jeg beder om Undskyldning, det vidste jeg godt, men glemte det i Øjeblikket. Det Spørgsmaal, det ærede Medlem rettede til den højtærede Justitsminister, skal jeg ikke forhindre ham i at besvare ved at foregribe Svaret. Men jeg vil sige til det ærede Medlem, at naar Tyendekommissionen rejste ud for at se paa disse Kamre, kom den ikke som en Politimyndighed, der sagde: Maa vi nu se det og det og se efter overalt. Men man spurgte jævnt og ligetil: Maa vi faa Lov til at se det og det? Og blev der svaret: Nej, gik Tyendekommissionen bort fra det paagældende Sted, men blev der svaret: Ja, blev man, og det forekommer mig, at der ikke er noget som helst at angribe derved.

Saa sluttede det ærede Medlem sine Bemærkninger om Tyendekommissionen med at sige, at det Arbejde, som Kommissionen havde fuldført, var noget af det bedste, der havde ligget paa Tingets Bord, og naar det ærede Medlem synes det, kan jeg tilgive ham alle hans andre Udtalelser. Thi naar Resultatet af Arbejdet er godt, maa Angrebene høre op, om de ere aldrig saa stærke.

Jeg har saa en Bemærkning at gøre til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Johan Knudsen). Det ærede Medlem omtalte atter i Dag Spørgsmaalet om Realkrediten og læste op af Kommissionsbetænkningen Pag. 43, hvad det første Mindretal skriver angaaende denne Sag. Jeg vil sige, at jeg tror, det ærede Medlem havde gjort Ret i — men det forstaar sig, det kan indhentes endnu — at se paa Pag. 76, hvad det andet Mindretal har gjort Rede for, at Tyendekommissionen henvendte sig paa kompetente Steder for at faa Svar og foretog Udvalg af de forskellige Kreditforeninger, de største Pengeinstitutter paa Realkreditens Omraade, fordi vi ønskede at høre, hvorledes de saa paa det Spørgsmaal. Dette Udvalg af Kreditforeningerne svarede: Vi finde ikke, at der er noget som helst i Vejen med Hensyn til dette Spørgsmaal, og tro ikke, at det vil skade Realkrediten eller Obligationernes Kurs. Og naar man har en Erklæring fra et saa kompetent Udvalg som det nævnte,